

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16953/2023
29.08.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца Јавног предузећа „Електропривреда Србије“ Београд, против тужених АА и ББ, обојица из ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1964/21 од 07.12.2022. године, у седници одржаној 29.08.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 1964/21 од 07.12.2022. године у делу у којем је одржан на снази Закључак јавног извршитеља Небојше Спасојевића из ... Изв 5913/2014 од 20.11.2014. године исправљен Закључком Изв 5913/2014 од 11.07.2018. године и обавезани тужени на исплату дуга и трошкова поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 1964/21 од 07.12.2022. године, ставом првим изреке, укинута је пресуда Основног суда у Прокупљу П 1878/20 од 27.01.2021. године и пресуђено да се делимично одржава на снази Закључак јавног извршитеља Небојше Спасојевића из ... Изв 5913/2014 од 20.11.2014. године исправљен Закључком Изв 5913/2014 од 11.07.2018. године па се обавезују тужени АА и ББ из ... да тужиоцу Јавном предузећу „Електропривреда Србије“ Београд исплате на име дуга за утрошену електричну енергију : тужени АА износ од 20.909,90 динара са законском затезном каматом од 06.08.2014. године до исплате у року од 15 дана од пријема пресуде, док се захтев преко тако досуђеног износа до траженог износа од 352.792,92 динара са законском затезном каматом почев од 06.08.2014. године до коначне исплате одбија као неоснован и у том делу Закључак јавног извршитеља Изв 5913/2014 од 20.11.2014. године исправљен Закључком Изв 5913/2014 од 11.07.2018. године укида у односу на туженог АА; тужени ББ исплати износ од 315.279,02 динара са законском затезном каматом почев од 06.08.2014. године па до коначне исплате у року од 15 дана од пријема пресуде, док се захтев преко тако досуђеног износа до траженог износа од 352.792,92 динара са законском затезном каматом почев од 06.08.2014. године до коначне исплате одбија као неоснован и у том делу Закључак јавног извршитеља Изв 5913/2014 од 20.11.2014. године исправљен Закључком Изв 5913/2014 од 11.07.2018.

године укида у односу на туженог ББ. Ставом другим изреке, обавезан је тужени ББ да тужиоцу исплати на име трошкова поступка износ од 43.821,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом АА исплати на име трошкова поступка износ од 45.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени су изјавили благовремену ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија тужених није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити. У поступку по жалби другостепени суд није пропустио да примени нити је неправилно применио одредбе процесног закона, што је било или могло бити од утицаја на законитост и правилност побијане одлуке. У ревизији се истичу битне повреде поступка, које нису учињене пред другостепеним судом, већ у поступку извршења, пред јавним извршитељем, али те повреде нису ревизијски разлог из члана 407. став 1. ЗПП, због ког се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац као извршни поверилац је дана 11.08.2014. године поднео предлог за извршење против извршног дужника, овде тужених ради наплате дуга за испоручену електричну енергију у износу од 352.796,92 динара са законском затезном каматом почев од 06.08.2014. године до коначне исплате. Предлог за извршење је поднет на основу веродостојне исправе – извода из пословних књига тужиоца са стањем на дан 05.08.2014. године. У изводу из пословних књига наведена је адреса мерног места ... број .. и ЕД број ... . Предлог је поднет извршитељу Небојши Спасојевићу из ... и извршитељ је Закључком Изв 5913/2014 од 20.11.2014. године наложио извршним дужницима да износ од 352.796,92 динара са затезном каматом и трошковима извршења у износу од 35.409,26 динара уплате на рачун извршитеља у року од 8 дана и одредио извршење пописом, проценом и продајом покретних ствари извршних дужника, односно на целокупној имовини уколико у остављеном року не изврше исплату дуга. Наведени закључак није уручен извршним дужницима, јер је достављач поште констатовао да су непознати. Извршитељ се затим обратио Полицијској управи у Прокупљу, за достављање података о адреси пребивалишта или боравишта извршних дужника, па је Полицијска управа у Прокупљу извршитељу доставила извештај у коме је наведено да је провером на терену дошло до сазнања да се ради о лицима АА од оца ВВ и ББ од оца ГГ, да обојица имају пребивалиште у ..., улица ... . О тој чињеници јавни извршитељ је обавестио тужиоца, а тужилац је поднеском од 27.06.2018. године уредио предлог за извршење тако да је навео да уместо АА1 и ББ1 треба да стоји АА и ББ. Затим је јавни извршитељ Закључком Изв 5913/2014 од 11.07.2018. године исправио Закључак Изв 5913/2014 од 20.11.2014. године, тако што се презиме извршних дужника АА1-ББ1 замењује презименом АА-ББ. Након тога су извршни дужници примили закључак о извршењу са закључком о исправци и поднели приговор на коме су се позвали на месну ненадлежност, пасивну легитимацију и застарелост потраживања, преурањеност предлога за извршење и на ускраћивање права на правни лек.

Основни суд у Нишу је решењем ИПВ (ИВК) 885/18 од 24.09.2018. године ставио ван снаге закључак извршитеља од 20.11.2014. године у делу којим је одређено извршење одлучио да се поступак настави као поводом приговора против платног налога и да се списи доставе Основном суду у Прокупљу на даљи поступак.

Из споразума о регулисању дуга за електричну енергију од 05.11.2013. године утврђено је да су тај споразум закључили Привредно друштво за дистрибуцију електричне енергије „Југоисток“ ДОО Ниш, као правни претходник тужиоца и тужени ББ из ..., као приступилац дугу за бројило у коме се констатује да су потписници споразума сагласни да дуг за испоручену енергију који је доспео на дан 31.05.2013. године, а који није измирен на дан 31.07.2013. године износи 331.887,02 динара, да се дужнику условно отпушта 20% од дуга што износи 66.377,40 динара, да се дужник обавезује да остатак дуга од 265.509,62 динара исплати у 48 једнаких месечних рата, од којих свака рата износи 5.531,45 динара. Прва рата доспева 25.12.2013. године. Одредбом члана 6. споразума тужени ББ је признао износ главног дуга из члана 1. споразума, односно у износу од 331.887,02 динара. Ако дужник не измири две узастопне рате репрограмираног дуга и после упозорења сматраће се да је споразум раскинут и извршиће се обрачун целокупног износа доспелог дуга са обрачуномат каматом и на начин који би се применио да споразум није закључен. Из прегледа уплата које је доставио тужилац утврђено је да су извршене само три уплате по споразуму 27.02.2014. године износ од 5.500,00 динара, дана 24.01.2014. године износ од 5.531,00 динара и дана 26.12.2013. године износ од 5.532,00 динара.

На овако утврђено чињенично стање другостепени суд је правилно применио материјално право.

АА, као уговорни потрошач електричне енергије дужан је платити незастарели део потраживања тужиоца за испоручену електричну енергију настао у периоду од 31.05.2013. године до 05.08.2014. године у износу од 20.909,90 динара, па је у том делу другостепени суд правилно применио материјално право.

Неосновани су наводи ревидента да тужени ББ сагласно одредби члана 5. Споразума о регулисању дуга није дужан измирити обавезу, јер је споразум раскинут и обрачун треба да се изврши као да споразума није било. Наиме, наведени споразум о регулисању дуга садржи два уговора уговор о приступању дугу и уговор о репрограму дуга. Одредбом члана 5.наведеног споразума, тужени ББ, као приступилац дугу АА закључио је и споразум о репрограму дуга, тако да дуг исплати у 48 рата са отпустом дуга од 20%. Уговорено је да уколико не плати две узастопне рате раскида се уговор о репрограму дуга и дужан је платити укупан износ као да није било споразума и да неће истицати приговор застарелости. Како није раскинут уговор о приступу дугу, то су неосновани ревизијски наводи да је престао њихов дужничко поверилачки однос .

Како се ни осталим ревизијским наводима не доводи у питање законитост пресуде, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу одредбе члана 414.став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Весна Субић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**